

Kr. og derunder kunne nedsættes efter Ligningsmyndighedernes fri Skøn, hellere sagde, at et vist Beløb — om det skal være 600 Kr. eller et andet Beløb, kan der jo forhandles om — skulde trækkes fra i enhver Indkomst, forinden Skatteprocenten kommer til at virke fuldt ud. Derved vilde der blive et større Spillerum, og derved vilde der ikke være Udsigt til, at man forurettede de smaa Indkomster, f. Eks. Indkomster fra 600 til 1,000 Kr.

Jeg er ogsaa glad ved de Overgangsbestemmelser, der ere foreslaaede i § 21, skønt jeg dog nok synes, at Tiden for Overgangen maaske kunde være noget kortere; jeg synes 15 Aar er lovligt længe navnlig i Betragtning af, at det jo vilde volde de kommunale Raad et meget betydeligt Arbejde at have disse 3 forskellige Kilder som Grundlag for Beskatning; man kunde vist godt gaa til straks at tage Halvdelen efter Ejendomsskyld og Halvdelen efter Hartkorn, og saa om 5 eller 10 Aar, om man vil, tage den anden Halvdelen, det vilde lette vore kommunale Raad i deres Arbejde i meget betydelig Grad.

Jeg skal i øvrigt ikke komme nærmere ind paa Forslaget, jeg kan i det store og hele anbefale det, dog selvfølgelig med Undtagelse af §§ 32 og 33. Naar den højtærede fungerende Indenrigsminister i Gaar var inde paa, at Kommunalbestyrelserne efter dette Forslag i visse Henseender fik større Ret, end de have efter Landkommunallovens § 26, saa kan det maaske, rent teoretisk set, siges, fordi det ved Landkommunallovens § 26 f. Eks. er fastsat, at et Sogneraad ikke kan udskrive højere Skatter end Gennemsnittet af de sidste 3 foregaaende Aars Skattebeløb med Tillæg af 50 pCt., men jeg tror, at det er saa vide Grænser, der her er sat, at det vist vil være uhyre sjældent, at et Sogneraad har Trang til at gaa ud over det, og i hvert Fald kender jeg ikke et eneste Tilfælde, hvor et Sogneraad har haft Trang til at forhøje sine Skatter med 50 pCt. Derimod vil det, som Paragraffen nu lyder her i Forslaget, hvorefter i et Sogneraad paa 7 Medlemmer de 6 skulle være enige om at forhøje Skattebeløbet, vistnok i mange Tilfælde kunne komme til at volde store Vanskeligheder. I § 33, Laaneparagraffen, er der jo ogsaa en meget betydelig Indskrænkning, thi hidtil have Sogneraadene dog haft Lov til at optage midlertidige Laan. Det ville de ikke kunne i Fremtiden, uden at en kvalificeret Majoritet skal være enig om at vedtage det, men efter disse, jeg kan sige

velvillige Bemærkninger, som den højtærede fungerende Indenrigsminister gjorde over for det ærede Medlem for Hjørring Amts 4de Valgkreds (T. Larsen), tror jeg at turde haabe paa, at vi nok blive enige med den højtærede fungerende Indenrigsminister om en anden Affattelse af de to Paragraffer.

N. Andersen: En Reform af vort kommunale Skattevæsen hører til de Reformers, som vi i den sidste Menneskealder have haft med at gøre, der er bleven paa kaldt oftest og med størst Vægt, og den har ogsaa været saa ofte behandlet i Rigsdagen og i dette Ting, at det vist er ganske overflødigt at spille Tid med, hvad man kunde kalde almindelige Bemærkninger. Det vil jeg derfor aldeles ikke komme ind paa, men straks gaa til at fremsætte nogle Bemærkninger til det foreliggende Lovforslags Indhold, og jeg vil da begynde med at udtale en Beklagelse over, at det ikke har været muligt for dette Ting at fastholde sit gamle Standpunkt, som gik ud paa, at to Maaneders Ophold i Kommunen skulde medføre Skattepligt; ærede Medlemmer ville jo erindre, at det har været Folketingets Standpunkt i mangfoldige Aar. At man nu er kommen til at maatte nøjes med 3 Maaneder, kan jeg kun beklage; men jeg skal indrømme, at det maaske vilde være ufornuftigt at forsøge paa at hidføre en Forandring paa dette Punkt, da de 3 Maaneder jo ere Resultatet af et Kompromis eller af de Overvejelser, som have været nødvendiggjorte under Forhandlingerne med det andet Ting.

Det næste Punkt, jeg gerne vilde sige et Par Ord om, er § 7, som indeholder Reglerne om, hvad der skal optages i de kommunale Vedtægter for Fremtiden. Jeg er ganske enig med den højtærede Regering, som har konciperet Forslaget, deri, at der bør findes Skattevedtægter i enhver Kommune, hvad enten det er en Land- eller Bykommune; men jeg er meget lidt enig med den højtærede Minister med Hensyn til den Skikkelse, som § 7 her har faaet. Hvis jeg ikke husker fejl, blev det i Fjor ved det samme Lovforslags Behandling her i Tinget paavist af den daværende Indenrigsminister (Bramsen), at den Beskatningsskala, som Vedtægterne vilde komme til at indeholde, hvis § 7 bliver staaende uforandret, vil komme til at variere saadan noget som 640 pCt. eller med andre Ord, at den Indtægtskrone, som en Skatteborger har, kan komme til at svare i Skat et Beløb, der stiger fra 1 til 6,4. Det forekommer mig, at det er en